

въобрази нѣкой егонизмъ по-ничтоженъ и по-нечистъ отъ егонизма на такъвѣзъ човѣченца, нито безстыдство по-отвратително отъ безочливостта на сребролюбіето. Какъ можаше да светотатствува и да граби на такъвѣзъ часъ когато основаніята на свѣта са распокжртвахъ? О, колко пороцитѣ на човѣка умножаватъ страха, който причинява размирената природа!

— Еще не си ли са насытилъ? думаше Бурбъ, който едвамъ траяше; лицето ти пламнѣе вече, и очитѣ ти сж стрѣлухи.

— Въ рѣдкы обстоятелства може да има нѣкой нищаха ми; О, Юпитеръ! каква врява! сякашъ че с вода клокочуца на огъня, и отъ проклетия облакъ сякашъ че вали пламъкъ. Каквы выкове! Бурбе! не чувамъ вече нищо, я иди виждѣ.

И за умноженіе на ужаса планината плискаше буннѣ дъждъ възврѣлъ, размѣсомъ съ пламени сажди и лавъ нажежена, кога на възъ една, кога на възъ другъ улицѣ. И ето огненитѣ този дъждъ, стрѣлеше съ себе си шлякно (скорія) отъ най-гжесто желѣзо, врѣзъ олтаритѣ, дѣто напраздно жрецитѣ на Богынѣжтѣ горяхъ куренія и лаббады. Този убійственъ дъждъ навалѣ врѣзъ тѣхъ ненадѣйно като бѣхъ колѣничили. Выкѣтъ имъ бѣше писъкъ присмъртенъ, и мълчѣніето имъ бѣше мълчѣніе на вѣчносттажъ. Пепельтъ и шлякната покрыхъ жертвеницитѣ и пода (дюшмето) и едвамъ ся виждахъ исподъ тѣхъ стягренитѣ лешове на жрецитѣ.

Изирѣли! каза Бурбъ, пръвѣ пѣтъ сега уплашенъ и повѣрихъ са на бързо въ стаята.

И двамата тѣзи негодници гледаха са единъ другъ, и сърцата имъ тупаха тѣй силно, щото сякашъ че са чуеше тупеніето имъ. Каланъ природно по-малко доблестенъ, но по-лакомъ, пръвѣ свързе обореното си дерзновение.

— Да не губимъ врѣме каза съ гласъ който едвамъ ся чуеше, защото ся боеше и отъ гласа.

И като стигихъ на входа поспрѣ са за една минута, по прѣминихъ послѣ прѣзъ пламенѣющето прѣддворіе и като тѣпчаше по лешовѣтъ на съдружницитѣ си, стигихъ до светилището и отъ тамъ покани Бурба да иде подирѣ му, но добрыйтъ гладіаторъ трепереше и двоеше са да го послуша: "Твърдѣ добръ, каза Каланъ, пляката ми нѣма да са раздѣли на двѣ.

И на бързо награби отъ драгоценоститѣ въ храма онуй което бѣше по-лесно за прѣнасяніе и за скоро искочи изъ светилището безъ да помисли никакъ за добрия си пріятель. Но една внезапна